KERESŐ SZÓ

a rákosmenti evangélikusok értesítője

XXVI. évfolyam 64. szám
A. D. 2020. november

Jan van Eyck: Angyali üdvözlet (1434–36), részlet

dr. Bácskai Károly

ÜDVÖZLÉS

Egyelőre még a betegágy magányából, de a gyémánt-havat hozó angyalok képzetével köszöntöm a Kereső Szó kedves olvasóit. Az angyalok fogadása csak gyermeki lélekkel lehetséges. A hősiesség csúcspontjain, az emberi erő fitogtatásakor nem jellemző az angyali jelenés. Álmainkban, kiszolgáltatottságunk kellős közepén, gyengeségünket elvállalva élednek fel az angyalaink. A hatujjú, sámánnak született Ady nem a fekete mágiához fordult erőért. Ivásával, dorbézolásaival, nemi kicsapongásaival inkább a tehetetlenségét palástolta. *„Szeretném, ha szeretnének”* – sóhajtotta egy őszinte pillanatban, és amit az emberektől nem kaphatott meg maradéktalanul, legvégső soron rábízta az angyalokra.

Ady Endre:

Kis, karácsonyi ének

Tegnap harangoztak,
Holnap harangoznak,
Holnapután az angyalok
Gyémánt-havat hoznak.

Szeretném az Istent
Nagyosan dicsérni,
De én még kisfiú vagyok,
Csak most kezdek élni.

Isten-dicséretére
Mégis csak kiállok,
De boldogok a pásztorok
S a három királyok.

Én is mennék, mennék,
Énekelni mennék,
Nagyok között kis Jézusért
Minden szépet tennék.

Új csizmám a sárban
Százszor bepiszkolnám,
Csak az Úrnak szerelmemet
Szépen igazolnám.

(Így dúdolgattam én
Gyermek hittel, bátran
1883
Csúf karácsonyában.)

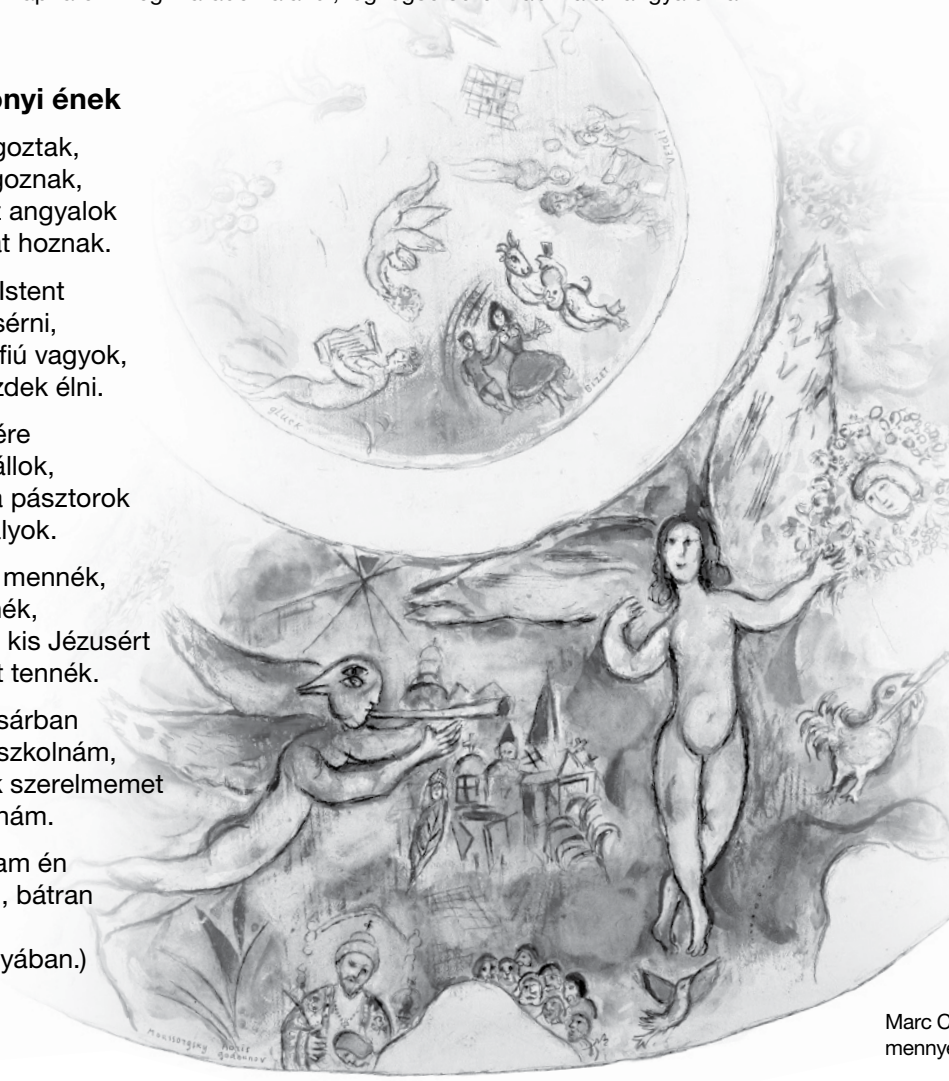

Marc Chagall: Vázlat a párizsi Opera mennyezetfreskójához (1964)

Sámel László

A VILÁG VILÁGOSSÁGA KÖZTÜNK VAN

Ézsaiás így jövendölte meg a Messiás földi uralkodását: *„A nép, amely sötétségben jár, nagy világosságot lát. A halál árnyékának földjén lakókra világosság ragyog.” (Ézs 9,1)*. A prófécia beteljesedett. Jézus, vállalva az Atyától kapott küldetést, eljött a Földre: gyógyított, tanított, megmutatta, hogyan üdvözülhet az ember, hogyan állítható helyre az elveszett Isten–ember kapcsolat.

De a világ nem fogadta be az Isten Fiát: *„Benne élet volt, és az élet volt az emberek világossága. A világosság a sötétségben fénylik, de a sötétség nem fogadta be.” (Jn 1,4–5)* Már születésekor sem volt számára hely, s bár tanítását később sokan nagy örömmel fogadták, mégis kínhalál, kereszthalál lett a büntetése. Amikor Jézus kilehelte a lelkét, nagy sötétség támadt: *„Tizenkét órától kezdve három óráig sötétség lett az egész földön.” (Mt 27,45)* A világ világosságának halálát a fizikai sötétség is tudtul adta.

A világ világossága, a Messiás születését fényes csillag jelezte a napkeleti bölcsek számára. A csillagot követve eljutottak egészen addig a helyig, ahol a gyermeket megtalálták édesanyjával. Heródes azonban hatalmas haragra gerjedt, mert a bölcsek később nem tértek vissza hozzá. És elkezdődött az üldözés, a menekülés… mert nincs számára hely.

Jézus önmagáról is kijelentette, hogy Ő a világ világossága: *„Én vagyok a világ világossága: aki engem követ, nem jár sötétségben, hanem övé lesz az élet világossága.” (Jn 8,12)* De az őt követő sokaságról is ezt mondta: *„Ti vagytok a világ világossága.” (Mt 5,14)* Mindenféle egyszerű embereknek szólt ez a kijelentés: halászoknak, földművelőknek, vámszedőknek… Jézus nem támasztott semmilyen feltételt, nem mondta azt, hogy ha a hitben eljuttok egy szintre, akkor majd… De hogyan lehetnének ők, az egyszerű és tanulatlan emberek a világ világossága? Ha megragadta szívünket akár csak egyetlen gondolat is Jézus beszédéből, akkor azt osszuk meg másokkal, adjuk tovább, ne rejtsük véka alá! A tőle kapott fényből adjunk tovább. Nem mi világítunk, hanem az ő fényéből kapunk, és ezt tudjuk továbbadni! A világosság fényt ad és irányt mutat a sötétségben lévőknek. Az Isten nélküli állapot a sötétség, amikor az ember úgy gondolja, hogy nincs szüksége az Istenre, nélküle is boldogul. A világosság ezzel szemben önmagát odadva szolgál, amint a gyertya is egy idő után fogyni kezd. Ez a keresztyén ember világbeli szolgálatának is a lényege: önmagát odaszánva szolgálni. El tudjuk képzelni, hogy az Isten cselekszik ebben a világban? El tudjuk képzelni, hogy rajtunk keresztül? El tudod képzelni, hogy az emberek tőled fogják hallani az örömhírt?

Jézus azt mondja: *„Ti vagytok a világ világossága.”* Betöltjük e szerepünket? Vagy mástól várjuk a cselekvést? Kitől? Jézus azt akarja, hogy világíts ebben a világban!

Jézus valóban a világ világossága volt. Önmagát és életét adta mindvégig. Világossága ragyogott, fényével utat mutatott az örök életre. Dicsőítsük a mennyei Atyát, aki elküldte az ő szeretett Fiát, hogy nekünk életünk legyen! **SOLI DEO GLORIA – Egyedül Istené a dicsőség!**

Nagyné Szeker Éva

ÖRÖMHÍRT HOZ AZ ANGYALOK ÉNEKE

A mennyei seregek szent tisztelettel vették körül Isten királyi székét, amikor eljött az idő, hogy emberi testet öltsön a Fiú, és rövid időre kisebbé legyen az angyaloknál *(Zsid2,9)*. Ő minden csodák csodája! *„Az Istennek valamennyi ígérete ő benne lett igenné és ő benne lett ámenné” (2Kor 1,20)*. Jézus készül elhagyni a mennyet és a földre jönni, hogy beteljesítse mindazt, amit a próféták róla jövendöltek. Négyszáz év telt el azóta, hogy Malakiás próféta elmondta az utolsó jövendölést az Úr eljöveteléről, s azóta nem volt angyali jelentés. De véget ér az Isten csendje. Gábriel angyal megérkezik Názáretbe, Máriához és Józsefhez a jóhírrel. És eljön az az emlékezetes éjszaka, a rég várt gyermek ott fekszik a betlehemi jászolban. Azon az éjszakán az *„egek egei” (Zsolt 148,4)* mozgásban voltak az angyaloktól, hogy induljanak, és örömujjongás és dicséret közepette elmondják a Föld emberének, hogy a *„Dávid Fia” (Mt 12,23)*, a Megváltó megszületett.

A *Mennyből jövök most hozzátok (EÉ 150)* és a *Csordapásztorok, midőn Betlehemben (EÉ 164)* kezdetű énekeink kiindulópontja éppen ez a pásztoroknak szóló híradás. *A Mennyből jövök…* dallamát Luther Márton egy középkori ének alapján írta. A szöveg tartalmát szinte megerősíti a dallam ereszkedő szerkezete. De ugyanígy a *Jézus Krisztus, dicsértessél* (*EÉ 154)* énekünkben is, amely ugyanerre a dallamra íródott, a menny hírnökeinek és a föld lakóinak közös ujjongására figyelhetünk. A *Mennyei angyal seregek (EÉ 155)* ének, szintén e dallammal, arra utal, hogy reformátorunk számára a karácsonyi történet értelmezésének egyik kulcsa az angyalokhoz és a pásztorokhoz kapcsolódó szakaszban rejlik.

A *Hadd zenjen énekszó… (EÉ 151)* kezdetű énekünkben a szövegből remekül kiderül, hogy az isteni magasság és az emberi lét találkozása az, amiből kinő majd az üdvösség. A bájos csecsemő és a megdicsőült Úr egy és ugyanaz, ezért *„ujjong minden szent, És szól a hárfa húrja, Az angyalének zeng…”*

A *Kit sok boldog pásztor dicsér (EÉ 152)*, az *Örömdalok hangozzanak (EÉ 159)*, a *Hirdetek tinéktek lelki nagy örömöt (EÉ 162)* és az *Ujjongjon ma szív és lélek (EÉ162)* énekekben kifejezetten ebbe az önfeledt, csodaittas kórusba történő hívogatás jelenik meg: „*Félni többé nincsen miért… Vigadj lelkünk… Zengjünk mind a menny karával*”. Amit az angyali sokadalom addig az emberi szem elől rejtetten tett, most látható lesz: hódol, és megfékezhetetlenül áramlik ki belőle Isten dicsőítése. Egyik talán legismertebb énekünk is csupa bátorítás: „*Dicsérjük a szent angyalokkal, Imádjuk a hű pásztorokkal, Az isteni Gyermeket…*” (*Dicsőség mennyben az Istennek EÉ 168*)

A *Krisztus Urunknak áldott születésén (EÉ 158)* a magyar énekkincs kiemelkedő alkotása. A kiindulópont itt is a karácsonyi angyalének, amelyben a csúcspont a 3. és 4. versszakban található: „*Eljött már, akit az atyák rég vártak… Ez az Úr Jézus, igaz Messiásunk*”. Ez az üzenet újra és újra Isten lélekmentő ajándéka az egész emberiség számára.

„Vak sötétében a világ, Hol egy ember, aki lát? Isten küldi egyszülött Fiát!

Angyalének hangja kél, Meghátrál a gonosz éj, Isten biztat: Békesség! Ne félj!

Vigyük hittel szerteszét Örök élet erejét, Megújító, nagy szeretetét!” (EÉ 172)

Forrás: Énekkincstár. Evangélikus énekeink kézikönyve. Szerk. Ecsedi Zsuzsa. Budapest, 2017.

Zászkaliczky Anna

FÜRTÖK, GLÓRIA ÉS PALLOS

Angyalábrázolások a képzőművészetben

Pufók, fürtös gyermekek? Hangszereken játszó, szelíd arcú, glóriás nőalakok? Lobogó tekintetű, páncélos, pallost ragadó fiatal férfiak? Angyalokkal számtalan formában találkozhatunk a képzőművészetben, de vajon hogyan alakult az elmúlt kétezer évben az ábrázolásuk?

Az első keresztény – még szárny nélküli – angyalok a 3. századi ókeresztény sírkamrákban láthatók. A ma ismert legrégebbi éppen az angyali üdvözlet jelenetét ábrázolja a római Priscilla-katakombában. Szárnyas férfialakként pedig a 4. századtól találkozhatunk az égi küldöttekkel márvány szarkofágokon, ikonokon és aranyozott mozaikokon. (Ilyen például Mihály arkangyal ábrázolása a római Santa Maria dell' Ammiraglióban a 13. századból). Természetesen ezek nem előzmény nélküliek: a mezopotámiai lamasszu (bika- vagy oroszlántestű, emberfejű, szárnyas alakok) és az ókori görög és római művészet Erósz- vagy Cupido-ábrázolásai is előképül szolgáltak az első szárnyas angyalalakokhoz.

A középkor folyamán az angyalalakok ábrázolása több irányba fejlődött tovább. Glóriával és gyakran hangszerekkel a kezükben, finom vonású kísérőkként jelennek meg a szenteket, Madonnát és Krisztust ábrázoló táblaképeken vagy éppen freskókon, mint például Giotto híres padovai falfestménysorozatán (Scrovegni-kápolna, 1303–06). Az illusztrált kéziratokban és szárnyasoltárokon bibliai történetek szereplőiként láthatjuk őket viszont, szárnyas kisgyermekekként pedig gyakran részei a kiegészítő díszítő elemeknek.

A reneszánsz idején, a kor szellemiségének is megfelelően tovább folytatódott az angyalábrázolások humanizálása, s a megfoghatatlan, kortalan égi lényekből egyre emberszerűbb felnőtt- vagy gyermekalakok lettek. Emellett azonban olyan invenciózus festménnyel is találkozhatunk ebből az időből, amelyen a Máriának hírt hozó angyal szárnya szivárványszínekben pompázik (Jan Van Eyck: Angyali üdvözlet, c. 1434–36).

A barokk művészet is folytatta a többféle típusú angyalábrázolást. A gazdagon díszített oltárok állandó kísérőivé váltak a fürtös, pufók puttók, míg földöntúli szépséggel átitatott alakokként, a transzcendenst hangsúlyozva olajfestményeken és szobrokon is állandó, aktív szereplőként jelennek meg, ahogy G. L. Bernini híres Szent Teréz extázisát ábrázoló művén is (1644–52).

A 18–19. században az angyalok – és általában a keresztény tematika – háttérbe szorult, hagyományos ábrázolásokkal jellemzően a szakrális terekben találkozhatunk. Ugyanakkor angyalokat idéző alakok, bibliai hátterüktől elszakadva továbbra is jelen voltak a képzőművészetben.

Ne gondoljuk azonban, hogy a 20. században már nem láthatunk a képzőművészet élvonalában angyalokat! A párizsi Operaház mennyezeti freskóján piros-sárga angyalok repkednek (1964) – Marc Chagall számára a Biblia mindig is a művészet egyik legfontosabb forrása volt. De olyan ikonikus, a popkultúra igazi fenegyerekének számító művész, mint Keith Haring életművében is találkozhatunk angyallal: erős fekete kontúrok, ragyogó sárga szín és az attribútumok szintjére történő stilizálás jellemzi művét.

Keith Haring: Angel Icon (1990)

Sőt, az angyalok a kortárs művészetben is fel-felbukkannak. Izgalmas projekt született például a litván fővárosban néhány évvel ezelőtt. Vilnius 2009-ben volt Európa kulturális fővárosa, az eseményhez pedig Vaidas Ramoška szobrász a barokk városképből és az ehhez szorosan kapcsolódó puttókból kiindulva készített szobrokat. Ezek a kedves, játékos angyalok pedig azóta is mosolyt csalnak a városlakók és a turisták arcára, újabb fejezettel gazdagítva az évezredes hagyományokkal rendelkező angyalábrázolások történetét.

„SZENT ANGYALOD LEGYEN VELEM”

A rákoscsabai bibliakör tagjai idézik fel személyes angyal-élményüket. Gondolataikat Luther reggeli és esti imádsága foglalja keretbe.

„Hálát adok Neked, mennyei Atyám, szeretett Fiad, a Jézus Krisztus által, hogy ma éjjel minden kártól és veszedelemtől megőriztél, és kérlek, őrizz meg engem a mai napon is a bűntől és minden gonosztól, hogy minden cselekedetem és egész életem tetszésedre legyen. Mert én magamat, testemet, lelkemet és mindenemet kezedbe ajánlom. Szent angyalod legyen velem, hogy a gonosz ellenség erőt ne vehessen rajtam. Ámen.”

Tibor: 2004-ben négy hónapot dolgoztam Finnországban. Egyik nap délután, munkából hazafelé menet súlyos fájdalmat éreztem a gyomromban. Fájdalomcsillapítót vettem be, de később, TV-nézés közben úgy éreztem, mintha tőrt döftek volna a hasamba. Reggel telefonáltam Helvi Loijas diakonisszának, ő azonnal elvitt a család orvosához, aki megvizsgált, és rögtön beutalt a kórházba Poriban. Be kellett feküdnöm, és egész álló nap vizsgáltak. Másnap négy és fél órás műtét következett. … Erős fájdalommal ébredtem, és még három hétig bent kellett maradnom a kórházban. Helvi volt az angyal.

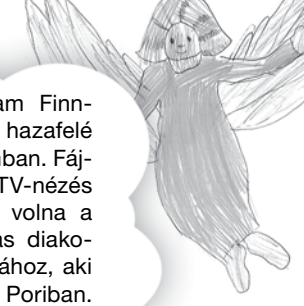

Eta: egy kis településen laktunk, a Vértes lábánál. Négy éves lehettem, amikor karácsonykor a szüleim kiküldtek, hogy lessem meg a Jézuskát, hogy mikor érkezik. Le is szaladtam az úthoz és csak vártam, vártam... Mikor már visszafelé jöttem, akkor vettem észre, hogy a kilincsen van egy szaloncukor. Beszaladtam és azonnal elújságoltam a hírt: Itt járt egy angyal vagy a Jézuska. Persze csak sokkal később jöttem rá, hogy amikor apa hozta be a feldíszített fát, arról akadt rá véletlenül a kilincsre a cukor...

Zsuzsanna: egyszer a megállóban láttam egy embert, akinek a kezében hosszú bot volt. Olyan, amilyennel az ősatyák járhattak. Ahogyan ott állt, azt gondoltam róla, ő biztosan egy angyal.

Mária: Egy üzletben dolgoztam, ahová egyszer bejött egy házaspár, egy nagyon kedves férfi és a felesége. A férfi egyszer csak elkezdett beszélni az Úrról, a hitről, Jézusról, s arra kért, hogy mondjam vele, hogy megtérek, megbánom a bűneimet... majd elmentek. Ez mély nyomot hagyott bennem: mintha az Úr küldött volna valakit… egy angyalt. Nagyon szép emlék, azóta is libabőrös leszek, ha visszagondolok rá.

Emília: Angyali ölelés: nincsenek véletlenek, odafentről igazgatják a dolgokat! 26 éve történt a szajoli vasúti baleset, amiről mi akkor még semmit sem tudtunk. Balázs fiunkat aznap vártuk haza a menetrend szerinti járattal. Közben az após telefonált, hogy megérkezett-e a fiú. Semmit sem szólt, hogy mi történt a vonattal, de éreztük a hangján, hogy valami nincs rendben. Bekapcsoltuk a TV-t és a rádiót, és akkor tudtuk meg, hogy szerencsétlenség történt. Mindig azzal a vonattal szokott megérkezni, de most nem jött meg... Kezdtünk kétségbe esni. Nem volt még mobiltelefon, nem tudtuk, hogy hol és hogyan keressük. Beérkezett a következő vonat is, de azon sem volt rajta. Egyszer csak végre megjelent. Nem győztük magunkhoz ölelni, amit ő eleinte egyáltalán nem értett, hiszen csak lekéste a buszt...

Zsuzsanna: Hosszú időszak után mentem el újra a templomba. Amikor az alkalmon a „*Mint szarvas hűs vízforrásra, úgy szomjazik lelkem rád...”*-éneket énekeltük, akkor nem „csak” egy angyal, hanem maga az Isten jelenlétét éreztem meg. És azonnal sírni kezdtem.

„Hálát adok Neked, mennyei Atyám, szeretett Fiad, a Jézus Krisztus által, hogy a mai napon kegyelmesen megőriztél. Kérlek, bocsásd meg minden bűnömet, mert vétkeztem azokkal, és őrizz meg ma éjjel kegyelmesen. Mert én magamat, testemet, lelkemet és mindenemet kezedbe ajánlom. Szent angyalod legyen velem, hogy a gonosz ellenség erőt ne vehessen rajtam. Ámen.”

A rajzokat a Podmaniczky János Evangélikus Általános Iskola tanulói készítették: Barcsa Rebeka (1. o.), Szebenyi-Ujj Sarolta (1. o.), Berczi Viktória (2.o.), Kovács Szofi (2.o.), Jankovics Dalma (3.o.), Nagy Petra (3.o.), Tukacs Bence (3.o.)

ifj. Zászkaliczky Pál

LUTHER AZ ANGYALOKRÓL

Luther számára az angyalok azok, aminek őket a Biblia mondja: Isten szolgái, neki alávetett lények, akik tőle kapott feladatot teljesítenek. Krisztus felettük áll, hiszen ő minden dolgok ura, az angyaloknak és az ördögöknek egyaránt. Számos helyen hivatkozik Pálra az igaz evangéliumhoz való ragaszkodás kapcsán: *„ha még mi magunk, vagy egy mennyből való angyal hirdetne is nektek evangéliumot azonkívül, amit mi hirdetünk, átkozott legyen!” (Gal 1,8)* Azaz az angyalok ugyanúgy Krisztus evangéliumához ragaszkodnak, attól nem térhetnek el. Elutasítja a korabeli felfogást, amely nagy hierarchiát épített fel az angyalok seregében.

Lucas Cranach: Hárfázó angyal (1509)

Az angyalok (*angeli*) = követek, akiket Isten küld. Isten dicsőítése is a szolgálatuk. Ezt teszik a betlehemi éjszakai mezőn, amikor azt mondják: *„Dicsőség a magasságban Istennek!”* Ott vannak az üres sírban, hozzák az örömhírt az embernek: „*Mit keresitek a holtak között az élőt?” (Lk 24,5)* Teremtett szellemi lények, akiket Isten rendelt mellénk. Ne őket tiszteljük, hanem a Teremtőt, aki ezt ilyen csodálatosan rendezte – figyelmeztet a reformátor.

Luther az augsburgi birodalmi gyűlésen nem vehetett részt. Szászország legdélibb szegletében, Coburg várában várta a híreket, s onnan küldte a tanácsait. Nem tétlenkedett, sokat írt és prédikált. 1530. szeptember 29-én, Szent Mihály napján is hirdette az igét: *„Vigyázzatok, hogy egyet se vessetek meg e kicsinyek közül, mert mondom nektek, hogy angyalaik mindenkor látják a mennyben az én mennyei Atyám arcát.” (Mt 18,10)*. Korábban rengeteg tévtanítás és babona volt az angyalokról, az evangélium viszont megmutatja, mi az angyalok valódi szerepe. A Nap sem azért van, hogy imádjuk, hanem azt látva a Teremtő előtt boruljunk le. Így van ez az angyalokkal is. Miattuk is Istent kell tisztelni és imádni.

Luther prédikál az ördögökről is, akik természetük szerint teremtett angyalok, de szembe fordultak Istennel, s közelebb vannak hozzánk, mint az a ruha, amelyet viselünk. Gonoszok és az ember vesztét, lelkének pusztulását akarják. „Mindezek mellett tudnunk kell azonban azt is, hogy jóllehet igen sok ördög van körülöttünk, akik gonosz szándékkal fordulnak ellenünk, létezik ezzel szemben sok-sok jó angyal is, akik védenek, óvnak és őriznek minket.” Az, hogy az emberrel nem csak baj történik, annak a bizonyítéka, hogy Isten nagy sereget rendelt a védelmünkre. Ezt a védelmet a leghétköznapibb dolgokban is észre kell vennünk. „Mivel ennyire fenekedik ránk [mármint az ördög], de ártani mégsem képes nekünk, hiszen Isten kedves angyalai által megakadályozza terveit, buzgón hálát kell hát adnom Istennek azért, hogy házam még áll, és feleségem gyermekemmel együtt még életben van, mivel mi nem tudjuk megvédeni magunkat az ördögtől.”

„Minden keresztyénnek van saját angyala, aki őt védelmezi” – írja egy másik helyen. Az angyalok a helyes útra terelnek minket, így segítenek megőrizni a hitünket. Ugyanakkor Luther figyelmeztetése is megfontolandó: még egy angyal sem adhat annyit, mint amennyit a gyülekezet közössége adhat.

B. Pintér Márta

MESÉS VALÓSÁG

„Mert nem kitalált meséket követve ismertettük meg veletek
a mi Urunk Jézus Krisztus hatalmát és megjelenését…” (2Pt 1,16a)

Ha valaki kisiskolások közt tart rendszeresen hittanórát, számolnia kell azzal, hogy a gyermekek nagyon őszinték. Attól sem rettennek vissza, hogy a felnőtteket olykor még ki is nevessék. Természetesen ehhez szükséges az a bizalmas légkör, amely felszabadítja őket arra, hogy érzéseiket szabadon kimutassák.

Én is tanúja vagyok időnként a kuncogásuknak. Amikor például krétával a kezemben megpróbálok legalább pálcikaemberkéket rajzolni a táblára egy-egy bibliai történet illusztrálására, hallom tapintatosan elfojtott nevetésüket, merthogy Márta néni kézügyessége igencsak behatárolt módon működik.

Azt azonban sohasem gondoltam, hogy egyszer a saját szakterületem, a mennyei dolgok magyarázatában is „híjával találtatok”. Október elején történt, hogy a 2. osztályosok termébe lépve felfedeztem a táblán a krétarajzot. Két csodaszép ruhába öltözött alakot ábrázolt.

„Nahát! Angyalokat festettetek az előző órán?” – kérdeztem a gyerekeket lelkesen. Először döbbent csend fogadott, majd kibuggyant belőlük a nevetés. Fejét csóválva magyarázta aztán az egyik lány a cserfesebbek közül:

„Márta néni, ezek tündérek! Nem tudtad, hogy az angyaloknak szárnyuk van? Nekik itt nincsen.”

Miután felvilágosítottak tévedésemről, kapva kaptam az alkalmon, hogy megkérdezzem, miért is van – szerintük – szárnya az angyaloknak.

Ekkor már kissé értetlenkedve néztek rám, hogy ezt sem tudom: *„Hát, hogy fel- és leszállhassanak ég és föld között. Mert nekik ez a feladatuk.”*

„Istennek dolgoznak” – tette hozzá valaki a hátsó padból. *„Meg nekünk segítenek”* – egészítette ki egy szőke kisfiú.

„És mi van a tündérekkel?” – boncolgattam tovább a kérdést. *„Ők a mesékben vannak”* – hangzott szinte mindegyikük megingathatatlan véleménye. (Azt a kisfiút leszámítva, aki halkan megjegyezte, hogy fogtündérek azért mégiscsak kell, hogy legyenek, hiszen tegnap reggel is talált ajándékot a párnája alatt.)

Nem erőltettem tovább a témát. Miért kérdeztem volna rá, hogy akkor ugye az angyalok léte nem mese? Túl didaktikus lett volna, és hiszen közvetett módon már válaszoltak is rá. Inkább elrejtettem szívemben kincsként ennek a beszélgetésnek az emlékét. A gyermekekből áradó természetesség, a magától értetődő, kétségek nélküli hitük megtapasztalása örömmel töltött el, bátorított, és muníciót adott ehhez az íráshoz is.

Akkor már napok óta töprengtem, hogy iskolásaink nevében milyen üzenetet oszthatnék meg az olvasókkal az ünnepre készülve. Egyértelművé vált. A gyermekek egyszerű szavakba öntött hitvallását adhatom tovább arról, hogy Isten irántunk való mentő szeretete nem mese, hanem élő valóság.

Sámel László

GYÜLEKEZETI ÉLET A KORONAVÍRUS IDEJÉN

PÜSPÖKI NYILATKOZAT (2020.03.16) *„A hazánkat is elért koronavírus járvány miatt 2020. március 16-tól kezdve bizonytalan ideig ne tartsanak az egyházközségek sem istentiszteleti, sem egyéb gyülekezeti alkalmat…”*

VÁLTÁS AZ ONLINE VILÁG FELÉ Ugyanezen a napon Zászkaliczky Anna Eszter arról számolt be, hogy egyre több gyülekezet valamilyen audiós vagy videós formában elkezdett áhítatot, igehirdetést közvetíteni. Anna kezdeményezte, hogy mi is csatlakozzunk a jó példához. Első lépésként létre is hozott gyülekezetünk számára egy YouTube-csatornát, és kérte, hogy jelöljük ki azt az igehirdetői/áhítatot tartó kört, akik részt vesznek majd az online alkalmak felvételében. Innentől kezdve felpörögtek az események… Halleluja!

ELKÉSZÜLT AZ ELSŐ VIDEÓ Gyülekezetünknek nem volt semmilyen tapasztalata az online csatornával kapcsolatban. A Lélek azonban sokakat megmozdított, s már 03.17-én megjelent az első videófelvétel „Segítsük a rászorulókat! Fogjunk össze!” címmel, amelyet vadonatúj YouTube-csatornánkon megosztottunk.

ONLINE IFI Újabb örömhírt kaptunk Balog Melindától: *„Kedves Presbitérium! Örömmel tájékoztatunk benneteket, hogy tegnap próba jelleggel a szokásos csütörtöki időpontban online videó ifit tartottunk, amelyen 6 ifisünk vett részt… Kérjük a presbitérium imádságát az alkalmainkért! Barátsággal: Vera, Marci, Melinda”*. A hír kapcsán értettük meg: a Szentlélek – ezek szerint – online is működik!

ONLINE ISTENTISZTELETEK Egy hét sem telt el, és már 03.22-től beindultak az online istentiszteletek! Sokan fejezték ki hálájukat, például így: „*De jooooó!!!! Köszönjük!!!!”* A felvételek elkészítéséért a köszönet Nagy Andrást és Nagy Gergelyt illették, illetve az igehirdetőket és a kántorokat, akik a COVID dacára vállalták a készülést, a felvételeket, és mindent megtettek azért, hogy istentisztelet ne maradjon el.

ONLINE BABA–MAMA KÖR A következő jó hír Koczor Kingától érkezett: „*Örömhír, hogy ma megtartottuk az első online baba-mama kört!:) Eddig ezen az alkalmon voltunk a legtöbben.:)”* Ekkor kezdtük azt is megérteni, hogy az interneten olyanokat is el tudunk érni, akiket személyesen még nem sikerült. Kinga ösztönzött minden körvezetőt a csatlakozásra: „*Milyen jó lenne, ha a következő heti hirdetésben az szerepelne, hogy online konfi óra, online bibliaóra, online ifi, és így tovább…!”* Felajánlotta azt is, hogy szívesen segít az online alkalmak technikai elindításában. Nagy volt a feszültség, és sok a kérdés, mert mi az, hogy „Zoom”-alkalmazás, hogyan kell ezt használni …? stb. Hála Istennek, egészen hamar megtanultuk az internetes technika alkalmazását mind a megosztó, mind a befogadó oldalon.

ONLINE KÖRÖK Ezután már párhuzamosan zajlottak az események. Elkezdtük az online bibliakörök szervezését, a gyermekbibliakör foglalkoztató anyagainak előkészítését, de szerveződött az online Középkör és a Luther-olvasókör is. Többen hálaadással üdvözölték ezeket az alkalmakat: „*Köszönöm a lehetőséget, így én sem „zárkoztam” el.”*

EGYEDÜL ISTENÉ A DICSŐSÉG! A világ egyre jobban bezárkózott a sokasodó korlátozó intézkedések miatt, de Isten igéjét nem lehetett bezárni! Isten lelke ott dolgozott sokak szívében, akik által továbbra is szólt az ige, és formálódtak a közösségek. Az utóbbi néhány hónap „leckéjét” nekünk is meg kell tanulnunk: tudatosan használnunk kell az internetes csatornákat. Isten igéjének, és a gyülekezeti közösségünknek minél több kommunikációs eszközön keresztül elérhetőnek kell lennie.

SZOLGÁLATAINK 2020. ÁPRILIS 11. – OKTÓBER 31.

KERESZTELÉS:

Pupek Márton, Uhrin Zalán, Miklósi Nóra Lilla, Berdó Léna Boróka, Gonzalez Amira, Hajnal Olivia, Szántó Olivér, Keszthelyi Zsuzsanna Emma, Kozma Szilvia, Petrovics Hanna Zoé, Németh Antal, Balog Enikő, Szárnyasi Gábor, Szárnyasi Réka, Nánássy Barna, Takács Martina, Kizsen Gyula, Ruttkay Dániel, Szárnyasi Mia, Szárnyasi Rea, Szárnyasi Márk, Szárnyasi Kevin, Szárnyasi Milán

ESKETÉS:

Hódi Keve – Hubik Klaudia;
Gabler Dániel – Kovács Dorottya Orsolya

TEMETÉS:

Szűcs Gábor (25), Tóth Péter (72), Kovács Ferenc (86), Káldi György (81), Szombati Sándorné sz. Juhász Anna (94), Grnák István (90), Mayer Mihály (79), Polyák György (82), Lehoczky Árpádné sz. Papp Terézia Aranka (89), Schlekmann Mihályné sz. Homályos Aranka (90), Tóth Pál (79), Klementisz Károly (76), Klementisz Károlyné sz. Dió Magdolna (78), Papek Rezső (87), Gémesi Mihály (66), Gillich Lászlóné sz. Hernádi Katalin (88), Csajka Imréné sz. Csellár Ilona (83), Gubek Mihály György (76), Zsichla Jánosné sz. Bundics Katalin (86), Nagy András (56), Mirák János (86)

Martin Luther 1537 tavaszán részt vett a schmalkaldeni szövetség képviselőinek tárgyalásain, de közben súlyosan megbetegedett. Szörnyű vesekőgörcsök gyötörték, és állapota oly válságosra fordult, hogy az orvosok az életben maradásában sem bíztak már. Végül felépült, de e halálközeli lelki és testi állapotában a következő gondolatokkal erősítette önmagát és környezetét:

„Mikor Melanchthon Luther láttán könnyekre fakadt, ő így szólt: – Hans Löser azt szokta mondani, hogy jó sört inni nem nagy kunszt, hanem a rosszat meginni tudni – az a művészet. Most gondolj arra, hogy én azt a mesterséget tanulom ki, hogyan kell ebben a kétségbeejtő helyzetben és ilyen kínok mellett is nyugodt lelkűnek maradni. „Ha már a jót elvettük Istentől, a rosszat nem vennénk-e el? Az Úr adta, az Úr elvette. Áldott legyen az Úr neve!” (Jób 2,10; 1,21) […] Valóban sokat romlott az állapotom, hisz tegnap valamennyire még magamnál voltam, és testileg is erős, de – mint látjátok – szánalmasan elgyengültem. Mennyire más ember vagyok, mint tegnap! Tegnap gond nélkül árkon-bokron túl lettem volna. Te jó Isten, mennyire semmik vagyunk mi és mindenünk, akkor is, amikor a csúcson vagyunk. Szívesen kikönyörögtem volna a mi Úristenünktől, vagy kinyöszörögtem volna, hogy az én választófejedelmem országában legyen szabad meghalnom. De ha nem adatik meg, kész vagyok rá minden órában és minden helyen, ahol Isten magához szólít.”

Veit Dietrich beszámolója Luther betegségéről Schmalkaldenben, 1537.

Forrás: Luther Válogatott Művei 8. Asztali beszélgetések, fordítás: Márton László, Csepregi Zoltán, Virág Jenő. Budapest, 2014. 384–386. o.

„JOBB A KEVÉS AZ ÚR FÉLELMÉVEL…”

PÜSPÖKEINK PÁSZTORLEVELE A JÁRVÁNYHELYZETTEL KAPCSOLATBAN

Kedves Testvérek!

A rendkívül nehéz és egyre súlyosabbá váló járványhelyzetben a Magyarországi Evangélikus Egyház továbbra is a Krisztustól kapott küldetést, az ige hirdetését tartja elsődleges feladatának. Templomaink Isten vigasztaló jelenlétét fejezik ki. Ezért azokat a krízis idején sem zárjuk be és a bátorító, reménységet adó igehirdetések lehetőségét – kizárólag az alábbi feltételek szigorú betartásával – fenntartjuk.

Határozottan kérjük, hogy nyilvános istentiszteletet csakis ott szervezzenek, ahol az a hatályos állami és önkormányzati védelmi intézkedésekkel összhangban, a templom mérete vagy a gyülekezet kicsi létszáma miatt biztonságosan, egymás iránti felelősséggel megtartható. Az alkalmakon a járvány terjedése szempontjából különösen veszélyes éneklés és úrvacsoraosztás nem megengedett. Abban az esetben, ha a gyülekezet elnöksége úgy ítéli meg, hogy a tárgyi vagy személyi feltételek nem adottak a védekezési szabályoknak megfelelő istentiszteleti alkalom megtartásához, javasoljuk a személyes találkozással járó istentiszteleti alkalmak elhagyását, azok online megtartását.

Kérjük, hogy gyülekezeti hétközi alkalmakat sehol ne tartsanak személyes jelenléttel, ahogy a testületi üléseket és választásokat is halasszák el a veszélyhelyzet utáni időre.

A tavasszal már kipróbált online és egyéb alternatív, biztonságos megoldásokkal éljenek ismét. Sokaknak lelki épülést jelent, ha írott igehirdetéseket vehetnek kézbe, de lelkészeink összefogásával akár több gyülekezet számára is lehet előzetesen rögzített igei szolgálatokat tartani. Emellett kérjük a lelkész Testvéreket, hogy éljenek a telefonos és internetes lelkigondozás lehetőségével.

Személyes elmélyülésre ajánljuk az egyházunk honlapján megtalálható lelki útravalókat és az advent első vasárnapján újrainduló TeleTemplom sorozatot is.

Kérjük a Testvéreket, hogy éljenek a szétszakadozottságban is közösséget teremtő ima erejével! Hordozzuk imádságos szeretetben közösségeink mellett a betegeket, orvosokat és ápolókat, szociális és diakóniai dolgozókat és ellátottakat, valamint egyházi iskoláinkat.

Vigyázzunk egymásra – különösen az idősekre, betegekre – nem csupán a hétköznapokban, hanem gyülekezeti alkalmaink felelős korlátozásával is!

Jelen püspöki pásztorlevélben foglaltak azonnali hatállyal érvényesek.

Az Útmutató mai igéjével küldjük köszöntésünket: *„Jobb a kevés az Úr félelmével, mint a sok kincs, ha nyugtalanság jár vele.” (Péld 15,16)*

Erős vár a mi Istenünk!

Budapest–Győr, 2020. november 11.

Dr. Fabiny Tamás elnök-püspök, Kondor Péter püspök, Szemerei János püspök

---

Gyülekezeti hitéletünk és programjaink szervezésében püspökeink pásztorlevele az irányadó, s e hivatalos útmutatás alapján keressük a megoldásokat az ünnepi időszakban is.
Kérjük a Testvéreket, hogy a mostani bizonytalan helyzetben folyamatosan kísérjék figyelemmel híreinket gyülekezetünk alábbi elektronikus felületein:

gyülekezeti honlap: https://rakoskeresztur-lutheran.hu
e-mailben küldött gyülekezeti hírlevél
facebook-oldal: www.facebook.com/RakoskereszturiEvangelikusEgyhazkozseg

Gyülekezeti terjesztésben és használatra

Rákoskeresztúri Evangélikus Egyházközség
1173 Budapest, Bakancsos utca 2.
Nagyné Szeker Éva tel.: (+36 20) 824-8021,
e-mail: eva.szeker@lutheran.hu
Felelős kiadó: Nagyné Szeker Éva
Szerkesztette: Mirák Katalin
Grafikai terv és tördelés: Szetlik Péter Tibor
Nyomdai kivitelezés: Ook-Press Kft.

Nemzeti Együttműködési Alap

A Kereső Szó megjelenését a Nemzeti Együttműködési Alap támogatja